

บทที่ 9

อ่านประกอบหนังสือของคนครัวตัววันตก

เนื้อหาในบทที่ 9 ประกอบตัว

1. ลักษณะของคนห้องน้ำและน้ำของคนครัว
2. สีกันผ่านของห้องน้ำของคนครัว
3. ลักษณะของห้องน้ำและสบายน้ำ
4. คุณลักษณะของน้ำดื่ม
5. ชนิดและค่าทางของตาน้ำดื่ม
6. ระดับเปลี่ยนชนิดต่างๆ และบรรจุภัณฑ์ เส้น
7. กฎหมายประจำห้องน้ำและสบายน้ำ

วิธีอ่านประยุกต์

1. ให้รู้จักห้องน้ำ ซึ่งทาง การประปาสามารถเลือก แต่ดูแลส่วนตัวของตนได้มาก
2. ให้รู้จักชนิดและค่าของตาน้ำดื่ม
3. ให้รู้จักบรรจุภัณฑ์ เส้นและห้องน้ำดื่มน้ำดื่ม
4. ให้รู้จักกฎหมายประจำห้องน้ำและสบายน้ำ
5. ให้รู้จักระดับเปลี่ยนของห้องน้ำและสบายน้ำต่างๆ

กิจกรรม

1. ตอบคิ่งตามที่ยกให้
2. หาหารากฐานถูกต้องที่น้ำจากห้องน้ำดื่มต้องมีอยู่ที่ใด หรือ ห้องน้ำดื่มต้องมีอยู่ที่ใด ย่อหน้า
3. หาประกอบสำเนียงการบรรยายเรื่องห้องน้ำและสบายน้ำให้ถูกต้องเพื่อพูดคุยภาษาคนครัวตัววันตก
4. ฝึกการอ่านตัววันตัวจากห้องน้ำ ห้องน้ำห้องน้ำต่างๆ และห้องน้ำต่างๆ น้ำดื่มต่างๆ น้ำดื่มน้ำต่างๆ

บทที่ 9

องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรีตะวันตก

องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรีตะวันตก ก็เป็นเช่นเดียวกับดนตรีของชาติโลก ตะวันออก ที่ประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ การประสานเสียง และคุณลักษณะของเสียง แตกต่างกันในรายละเอียดเท่านั้น

องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรีตะวันตก ประกอบด้วย

1. ทำนอง (Melody) กือ ระดับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ เช่นเดียวกับภาษาพูด เราไม่พูด เสียงระดับเดียวกันตลอด โดยเฉพาะภาษาไทยและจีนเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ เช่น ขา ขา ฯลฯ แต่ในดนตรีนั้นระดับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ จะถูกจัดเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ กือมี ความสั้น - ยาว หรือ เร็ว - ช้า ของจังหวะ มากำหนดให้เป็นไปตามชนิดของดนตรี กล่าวโดยสรุป ทำนอง กือ แนวของเสียงดนตรีที่ดำเนินสูงต่ำต่อเนื่องกันไปตามจังหวะลีลา¹

2. จังหวะ (Rhythm) กือ ความเร็ว - ช้า ยาว - สั้น หนัก - เบา ของเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ที่เปล่งออกมามา กล้ายกน้ำงดนพูดเร็ว บางคนพูดช้า บางคนพูดยานค้าง บางคนพูดรัว บางคนพูดดัง - พุดค่อย เสียงดนตรีสูง ๆ ต่ำ ๆ (ทำนอง) นั้น จะดำเนินไปตามจังหวะซึ่ง เป็นเครื่องกำหนดให้ เร็ว - ช้า ยาว - สั้น หนัก - เบา สดคดล้องไปตามวัตถุประสงค์ของ คีตกวี ว่าต้องการให้ดนตรีนั้นมีลีลาไปในลักษณะใด เช่นลีลารื่นเริง กระแทกกระทัน เศร้า หม่อง โอ้อ อ่า ชรีม ໂගຣ ດຸ້ວຍ จังหวะเป็นตัวกำหนดให้ทำนองดำเนินไปในทิศทางของบรรษา-กาศ อารมณ์ ที่คีตกวีต้องการทั้งสิ้น

3. การประสานเสียง (Harmony) หรือ เสียงประสาน เปรียบเสมือนการร้องเพลง กับการร้องเพลง ๆ เดียวกันแต่ร้องหลายคน เสียงเพลงที่ร้องหลายคน/จะให้ความ ไฟแรง น้ำหนักของเสียงชัดเจน ทำนองเด่นชัด กว่าการร้องคนเดียว การร้องหลายคนก็จะมี น้ำเสียงหลายน้ำเสียง หึ่งเสียงสูง เสียงกลาง เสียงต่ำ หึ่งเสียงหญิงเสียงชาย ทำให้มีความ

¹ โกวิทย์ ขันธศรี, “สังคีตนิยมดนตรีตะวันตก”, มปท., มปพ. หน้า 16

ไฟเรืองกินใจมากกว่ากัน เสียงประสานก็คือ เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ หรือ ทำนองที่เข้าไปสอดแทรกทำนองนำ (เดิม) เพื่อให้เกิดความไฟเระ ความหนักแน่น เพื่อให้ได้อารมณ์ต่าง ๆ ตามที่คิดไว้ต้องการ เสียงที่นำมาสอดแทรกนี้ต้องเป็นไปตามหลักวิชา ต้องเป็นเสียงสอดประสานที่กลมกลืน ฟังแล้วไม่ขัดหู ขัดความรู้สึก ต้องมีเทคนิคการใส่เสียงประสาน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะตัวของคิดไว้ ถ้าคิดไว้หรือผู้ประพันธ์เพลงมีประสบการณ์มาก ก็จะมีความสามารถคิดเสียงประสานออกมากได้หลายแนว การประสานเสียง (Harmony) เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งของวิชาดนตรี ที่จะต้องใช้เวลาศึกษา ก็เป็นพิเศษโดยเฉพาะ ดังเราจะพบเสมอว่า คนแต่งเพลงคนหนึ่ง คนเรียนเรียงเสียงประสานจะเป็นอีกคนหนึ่งและมักเป็นเรียนเรียงเสียงประสานคนเดิม (ช้า ๆ กัน) เพราะผู้เรียนเรียงเสียงประสานที่มีความสามารถยอดเยี่ยมบ้านเรายังมีน้อย

4. คุณลักษณะของเสียง (Tone Colour) สีสันของเสียงก็เรียกว่า "น้ำเสียง" แต่ละคนก็มีเสียงไม่เหมือนกัน บางคนเสียงทุ่มลึกต่ำกว่าน้ำเสียงที่มีอำนาจ บางเสียงเล็กแหลมใส่ไฟเระ บางคนเสียงสูงกรี๊วกราด ฯลฯ เครื่องดนตรีทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน แต่ละชนิดจะมีเสียงที่ให้อารมณ์แตกต่างกัน เช่น ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นท่วงทำนองของเพลงได้ไฟเระมาก เสียงแหลมสดใสของไวโอลินถ่ายทอดความรู้สึกแบบทุกชนิดได้เป็นอย่างดี ส่วนยาร์พอเสียงเบา นิ่มนวล พราวพร้าว ในขณะที่กล่วยเสียงแหลมใส่ร้าเริง หรือจะเล่นให้เศร้ากีด้วย แต่จะเป็นให้มีกังวนแพดก้อง แสดงอำนาจอย่างพากเกร้มไม่ได้ คุณลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ เมื่อเราฟังบ่อย ๆ ครั้ง เราอาจสังเกตความแตกต่างได้ สี หรือ คุณลักษณะของเสียง เหล่านี้ ทำให้คิดไว้สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับอารมณ์ บรรยากาศ และวิธีการสื่อสารบทบรรเลงได้

องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรี จะแสดงออก หรือ สื่อความหมายเป็นจักษุ ภาษาให้แก่นักดนตรีได้โดยใช้ตัวโน๊ต (Note) นักดนตรีที่อ่านโน๊ตได้ก็จะปฏิบัติเครื่องดนตรีของตนออกมานเป็นเสียงต่าง ๆ ตามตัวโน๊ต ดังนั้น โน๊ต ก็คือ อักษรวิธีในทางดนตรี หรือ เครื่องหมายแทนเสียงดนตรี ที่ให้ร้อง หรือเล่นออกเสียง เร็ว – ช้า ยาว – สั้น และสูง – ต่ำ ออกมานเป็นดนตรีลักษณะต่าง ๆ คล้ายเป็นโถสีต่างๆ ของผู้ฟัง เรายังสามารถรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอักษรวิธีในทางดนตรีไว้พอสัมเขป ดังนี้

ชนิดของตัวโน้ต ได้แก่

โน้ตตัวกลม (Whole Note)

โน้ตตัวขาว (Half Note)

โน้ตตัวคำ (Quarter Note)

โน้ตตัวเบบีจ 1 ชั้น (Eight Note)

โน้ตตัวเบบีจ 2 ชั้น (Sixteenth Note)

โน้ตตัวเบบีจ 3 ชั้น (Thirty-second Note)

โน้ตตัวเบบีจ 4 ชั้น (Sixty-fourth Note)

ค่าของตัวโน้ต

(โน้ตตัวกลม) มีค่าเท่ากับ 4 จังหวะ ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

(โน้ตตัวขาว) มีค่าเท่ากับ 2 จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

(โน้ตตัวคำ) มีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

(โน้ตตัวเบบีจชั้นเดียว) มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{2}$ จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

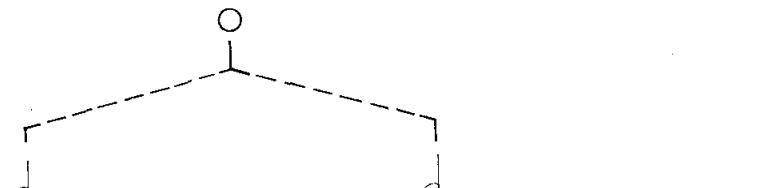
(โน้ตตัวเบบีจสองชั้น) มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{4}$ จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

(โน้ตตัวเบบีจสามชั้น) มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{32}$ จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

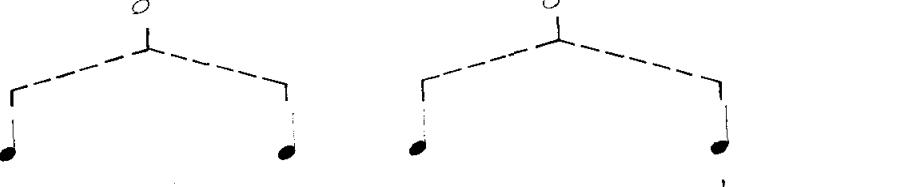
(โน้ตตัวเบบีจสี่ชั้น) มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{64}$ จังหวะ (ของตัวกลม) ของบทเพลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ

ก้าวของตัวโน้ตสามารถรดเขียนเป็นแผนผังให้ดังนี้

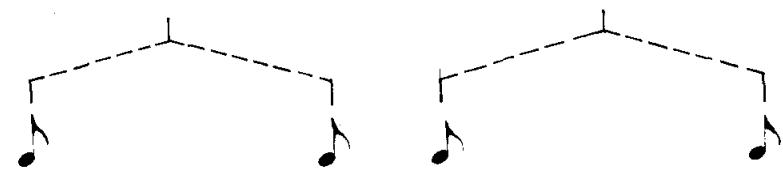
(มีโน้ตตัวกลม 1 ตัว)

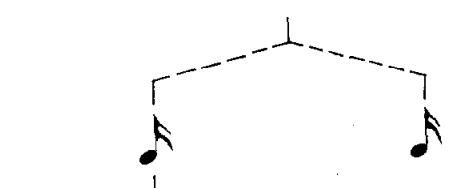
(มีโน้ตตัวขา 2 ตัว)

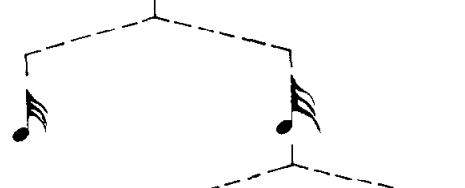
(มีโน้ตตัวคำ 4 ตัว)

(มีโน้ตตัวเขบีจชั้นเดียว 8 ตัว)

(มีโน้ตตัวเขบีจสองชั้น 16 ตัว)

(มีโน้ตตัวเขบีจสามชั้น 32 ตัว)

(มีโน้ตตัวเขบีจสี่ชั้น 64 ตัว)

หรือ

โน้ตตัวกลม 1 ตัว → ตัวขา 2 ตัว → ตัวคำ 4 ตัว → ตัวเขบีจชั้นเดียว 8 ตัว → ตัวเขบีจ
สองชั้น 16 ตัว → ตัวเขบีจสามชั้น 32 ตัว → ตัวเขบีจสี่ชั้น 64 ตัว

ตัวโน้ตเหล่านี้ยังไม่มีระดับเสียง (Pitch) ระดับเสียงในดนตรีตะวันตกมี 7 ระดับ

คือ โด เร มี ฟ้า ชอล ลา ชี

Do Re Mi Fa Sol La Si หรือ Ti

การอ่านโน้ตเป็น โด เร มี ฯลฯ นั่น เกิดจากคำแรกของทำนองร้อยกรองภาษาละตินที่ Guido d' Arezzo (995 - 1050) นาทางหลวงชาวอิตาเลียนแต่งขึ้นสรรเสริญนักบุญขอหัน (ไยยันเนส) โดยใช้คำแรกของร้อยกรองแต่ละวรรคนั้นเรียกชื่อตัวโน้ต ดังนี้

Utqueant laxis --- Do

Resonare fibris --- Re

Mira gestorum --- Mi

Famuli tuorum --- Fa

Solve polluti --- Sol

Labii reatum --- La

Sancte Johannes --- Te

ตัวโน้ต โด - ชี นี้ สำหรับนักดนตรีทั่วไปจะเรียกเป็น C - B แทน ดังนี้

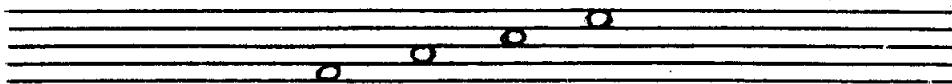
C D E F G A B

(โด เร มี ฟ้า ชอล ลา ชี)

ตัวโน้ตทั้ง 7 ระดับเสียงนี้ จะอ่านออกเสียงเป็นเสียงสูงต่ำไม่ได้ จนกว่าจะบันทึก

ลงบนบรรทัด 5 เส้น

และบันทึกระหว่างเส้นบรรทัด

บันทึกระหว่างเส้นบรรทัด

แม้จะบันทึกตัวโนนตลงบนบรรทัด 5 เส้นแล้ว ก็ยังอ่านเป็นระดับเสียงไม่ได้ จนกว่าจะมี คุณและประจําหลัก เป็นเครื่องกำหนดให้อ่าน เช่น

กุญแจประจำสำรับชื่อ Treble Clef หรือ G Clef ซึ่งเป็นกุญแจประจำสำรับที่ใช้กันมาก ใช้สำหรับเครื่องดนตรีหรือเสียงร้องระดับกลาง (ไม่สูงมากและไม่ต่ำมาก) ถ้ามีกุญแจประจำสำรับชื่อ (ให้บันทึกหัวกุญแจลงบนคานเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น) กำหนดอยู่ โน้ตทุกตัวที่อยู่คานเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น ให้ออกเสียงเป็นชื่อ ทั้งหมด ส่วนโน้ตตัวอื่น ๆ ให้ออกเสียงໄล์ชื่นหรือໄล์ลง โดยยึดกุญแจชื่อและเสียงโดย เป็นหลัก ดังนี้

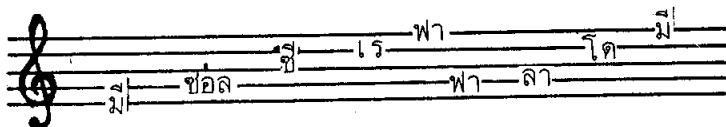

ଟାକ୍‌କୁଣ୍ଡଳ

ក្បាល់ខេត្ត

การอ่านตัวโน้ตตัวใดเป็น โด เร มี ฯลฯ ต้องอาศัยกุญแจประจำหลักเป็นเกณฑ์ในการอ่าน สำหรับกุญแจประจำหลักชุด ก็จะอ่านตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น เป็นชุด แล้วໄลีขึ้นลงตามที่กล่าวมาแล้ว ในการที่จะจำตัวโน้ตได้อ่านออกเสียงเป็น อะไรมั้น มีหลักการจำจากบรรทัด 5 เส้น ดังนี้

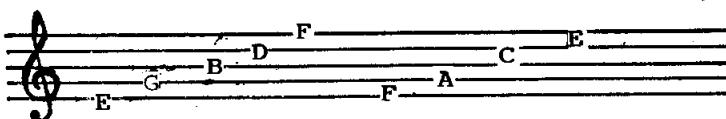

ตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี
ตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ซอล
ตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ซี
ตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น เร
ตัวโน้ตที่อยู่คบานเส้นที่ 5 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น พา

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น พา
ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ลา
ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น โตก
ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี
สำหรับตัวโน้ตที่สูงขึ้นไปหรือต่ำลงมากจากบรรทัด 5 เส้น ก็ให้ໄลีเสียงตามลำดับ

ขั้น

สำหรับนักดนตรีโดยทั่วไปจะเรียก โด - ซี เป็น C-B ตามลำดับ C D E F G A B เป็นภาษาทางดนตรีที่เข้าใจกันทั่วไป (Music Staff) ซึ่งนำมาเทียบกับบรรทัด 5 เส้นของ กุญแจชุด ได้ดังนี้

กุญแจประจำหลักฟ่าเบส (Bass F Clef or Bass Clef) กุญแจประจำหลักฟ่าเบส หรือกุญแจฟานี้ โดยทั่วไปจะใช้สำหรับเครื่องดนตรีหรือเสียงร้องที่มีระดับเสียงต่ำ (เสียงทุ่ม) เช่น กีตาร์เบส วีโอลอนเชลโล ทรอมโบน ฯลฯ กุญแจฟ่าเบสนี้ใช้บันทึกช่วงเสียงที่มีระดับต่ำกว่าเสียงที่ใช้กุญแจประจำหลักชุดบันทึก

สัญลักษณ์ของกุญแจไฟเบอร์มีลักษณะคล้ายเลขหนึ่งของไทย หัวกุญแจไฟเบอร์จะเป็นเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น โน้ตทุกตัวที่อยู่ค้างเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ไฟ หมด มีลักษณะดังนี้

A musical score for 'กุญแจฟ้าเบส' (Kunyai Phat Pha Bes) on a treble clef staff. The notes are represented by vertical stems with dots or dashes indicating pitch and duration. The lyrics are written below the staff.

กุญแจไฟเบส

กุญแจไฟเบนส์ในบางครั้งเขียนໄດ້ເປັນອີກແບບໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້

กุญแจไฟเบส

จากเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น ໄล์ตัวโน๊ตขึ้นไป 8 ขั้นและลงมา 8 ขั้น ก็จะได้โน้ตมีเสียงตามลำดับขึ้นดังนี้

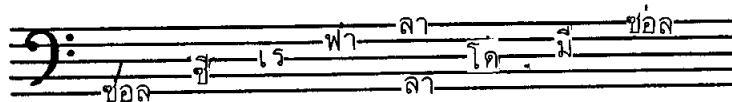
เราเรียกเสียงโดที่เท่ากันนี้ว่า โดกลาง (Middle C)

Middle C

โดกลาง

มีเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นตามโน้ตของกุญแจประจำหลักชุด และกุญแจประจำหลักฟานสพร้อมกัน คือ เปียโน ออร์แกน อิเลคโทอน ซึ่งผู้เล่นจะต้องปฏิบัติพร้อมกันทั้ง 2 มือ คือ มือขวาเด่นโน้ตตามกุญแจประจำหลักชุด และมือซ้ายเด่นโน้ตตามกุญแจประจำหลักฟานเบส (เมื่อต้องการเล่นเสียงต่ำคลอกันไป)

บรรทัด 5 เส้น ที่ใช้กุญแจประจำหลักฟานเบสนับคันนั้น ชื่อเรียกตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องไม่เหมือนกัน ต่างกันไปตามโน้ตหลักของกุญแจ หลักการจำได้ง่าย

ตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ชุด
ตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ชี
ตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น เร
ตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น พา
ตัวโน้ตที่อยู่ด้านบนและอยู่ในช่องที่ 5 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ลา

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ลา
ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น โด

ตัวโน้ตที่อ่ายในช่องที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี
 ตัวโน้ตที่อ่ายในช่องที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ซอ
 สำหรับตัวโน้ตที่เพิ่มขึ้นหรือเขียนลงมาบนบรรทัด 5 เส้น ก็ได้อาตามลำดับดัง
 แสดงไว้

กุญแจประจำหลักโอดอลโต (Alto C Clef) ตามปกติกุญแจประจำหลักโอดอลโตนี้
 มักจะไม่นิยมใช้กันในการปฏิบัติการ แต่ถ้าในวงดนตรีขนาดใหญ่จะมีใช้บ้าง เช่นใช้กับเครื่อง
 ดนตรีที่เรียกว่า วิโอล่า (Viola) หัวของกุญแจประจำหลักโอดอลโตจะอยู่ที่คานเส้นที่ 3 ของ
 บรรทัด 5 เส้น โน้ตทุกตัวที่อ่ายคานเส้นที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น จะอ่านออกเสียงเป็น โด (C)
 หมวด ลักษณะของกุญแจประจำหลักโอดอลโต มีลักษณะดังนี้

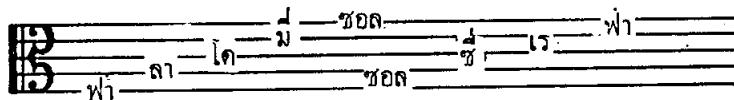
กุญแจโอดอลโต

จากเส้นที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น เมื่อไล่ตัวโน้ตขึ้นไป 8 ขั้น และไล่ลงมา 8 ขั้น ก็
 จะได้โน้ตมีเสียงตามลำดับขั้น ดังนี้

A musical staff in common time (indicated by a 'C') and alto clef (indicated by a 'C' with a vertical line). It shows a scale starting from G (the 1st space of the 5th line) and ending at G (the 1st space of the 5th line). The notes are: G, A, B, C, D, E, F, G.

โอดอลโต

บรรทัด 5 เส้นที่ใช้กุญแจประจำหลักโอดอลโตนั้น ตัวโน้ตที่อ่ายคานเส้นและ
 อ่ายในช่องจะมีชื่อเรียกต่างกันไป มีหลักการจำดังนี้

ตัวโน้ตที่อยู่คบเส้นที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ฟ้า
 ตัวโน้ตที่อยู่คบเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ลา
 ตัวโน้ตที่อยู่คบเส้นที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น โถ¹
 ตัวโน้ตที่อยู่คบเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี
 ตัวโน้ตที่อยู่คบเส้นที่ 5 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ชอด

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ชอด
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ซี
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น เร
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ฟ้า

กุญแจประจำหลักโคลเทเนอร์ (Tenor C Clef) ตามปกติกุญแจประจำหลักโคลเทเนอร์นี้ มักจะไม่ค่อยนิยมใช้กัน แต่ก็มีพบบ้างในวงศุณทรีใหญ่ ๆ ที่มีเครื่องดนตรีหลายชนิด เช่น เทเนอร์โตรомнูโนน B แฟลต เบสทรомнูโนน (ตามปกตินิยมใช้กุญแจประจำหลักฟานาเบสสำหรับทรомнูโนนทุกชนิด) หัวของกุญแจประจำหลักโคลเทเนอร์จะอยู่ที่คบเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น โน้ตทุกตัวที่อยู่คบเส้นที่ 4 ของกุญแจประจำหลักโคลเทเนอร์นี้ จะอ่านออกเสียงโดยหมดทุกตัว ลักษณะของกุญแจประจำหลักโคลเทเนอร์ มีลักษณะ ดังนี้

กุญแจโคลเทเนอร์

จากเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น เมื่อไอล์ตัวโน้ตขึ้นหรือลงตามลำดับขึ้นเสียง ก็จะได้โน้ตที่มีลักษณะขึ้นเสียงกล้ายกับกุญแจประจำหลักทั้ง 3 ประเภท ที่ได้กล่าวมาแล้วดังนี้

ชี โภ เ มี พา ซอส ลา ชี โภ เ มี พา ซอส

ตัวโน้ตที่อยู่ค่านเส้นที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น เร
 ตัวโน้ตที่อยู่ค่านเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น พา
 ตัวโน้ตที่อยู่ค่านเส้นที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ลา
 ตัวโน้ตที่อยู่ค่านเส้นที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น โภ
 ตัวโน้ตที่อยู่ค่านเส้นที่ 5 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 1 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น มี
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ซอส
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 3 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น ชี
 ตัวโน้ตที่อยู่ในช่องที่ 4 ของบรรทัด 5 เส้น อ่านออกเสียงเป็น เร

กุญแจประจำหลักทั้ง 4 ชนิด ที่ได้นำมากล่าวนี้ กุญแจประจำหลักซอส และ กุญแจประจำหลักฟ้าเบส ใช้ในการปฏิบัติตามากที่สุด จุดประสงค์ในการที่มีกุญแจประจำหลัก หลายชนิด ก็เพื่อใช้บังคับเสียงสูงต่ำ ให้เหมาะสมกับระดับเสียงของเครื่องดนตรี หรือ เสียงร้องของนักร้อง ทั้งนี้เพื่อจะได้สะ大发ในการขับร้องและบรรเลง

เนื่องจากวิชาดนตรีวิจักษณ์เป็นวิชาที่เน้นในเรื่อง ให้มีทักษะในการฟังดนตรีแบบแผน มิได้เน้นในเรื่องภาคปฏิบัติ จึงจะยกถ้าถึงสัญลักษณ์ในการแสดงดนตรีพอเป็นพื้นฐานเท่านั้น ท่านใดที่สนใจควรหาโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยฯ

บทสรุป

องค์ประกอบพื้นฐานของคนตระเวนตกประกอบด้วย

ทำงาน

จังหวะ

การประสานเสียง

คุณลักษณะของเสียง

องค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้จะปรากฏออกมารูปเป็นสัญลักษณ์ที่ได้มีวิวัฒนาการมาตามลำดับ จนมาเป็นวิชาทฤษฎีโน้ตสากล ที่จะต้องเรียนกันในหมู่ผู้ปฏิบัติเครื่องดนตรี

การประเมินผลที่야นท

คำสั่ง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องมาเพียงคำตอบเดียว จากคำถามต่อไปนี้

- 1) ระดับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ในบทบรรเลงชนิดต่าง ๆ คือข้อใด
 1. ทำนอง
 2. จังหวะ
 3. เสียงประสาน
 4. สีสันของเสียง
- 2) องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรี จะสื่อความหมายเป็นจักษุภาษาให้แก่นักดนตรีได้ด้วยอะไร
 1. ทำนอง
 2. จังหวะ
 3. ตัวโน๊ต
 4. กุญแจประจำหลัก
- 3) บทบรรเลงแสดงลีลา รื่นเริง เศร้าหมอง กระแทกกระทิ่ม ได้ด้วยอะไร
 1. ทำนอง
 2. จังหวะ
 3. ตัวโน๊ต
 4. สีสันของเสียง
- 4) การประสานเสียงเบรเยนสมือนอะไร
 1. การร้องเพลงคนเดียว
 2. การร้องเพลงเดี่ยวกัน
 3. การร้องเพลงเดี่ยวกัน หลายคน
 4. การร้องเพลงคนเดียว หลายเพลง
- 5) ถ้าต้องการเสียงบรรเลงที่แสดงอารมณ์ การใช้เครื่องดนตรีชนิดใด
 1. ไวโอลิน
 2. ยาร์พ
 3. ชลุย
 4. แตร
- 6) ตัวโน๊ตมีกี่ชนิด
 1. 5 ชนิด
 2. 6 ชนิด
 3. 7 ชนิด
 4. 8 ชนิด
- 7) โน๊ตตัวกลม 1 ตัว มีค่าเท่ากับ โน๊ตตัวเบบีจสามชั้นกี่ตัว ในบทบรรเลงที่มีห้องละ 4 จังหวะ
 1. 8 ตัว
 2. 16 ตัว
 3. 32 ตัว
 4. 64 ตัว
- 8) กิตกวิถ่านได เป็นผู้ให้กำเนิดระดับเสียง โด เร มี ฯลฯ
 1. Guido d' Arezzo
 2. Guillaume Dufay
 3. Guillaume de Machaut
 4. Giovanni da Palestrina
- 9) ตัวโน๊ต ໂດ – ชี นี่ จะอ่านออกเสียงสูงต่ำได้อย่างไร
 1. ได้จากการให้ทำนองและจังหวะ
 2. ได้จากการเรียนรู้เสียงประสาน
 3. ได้จากการบันทึกลงบนบรรทัด 5 เส้น พร้อมกำหนดทำนองและจังหวะ
 4. ได้จากการบันทึกลงบนบรรทัด 5 เส้น พร้อมกำหนดกุญแจประจำหลัก

- 10) กุญแจชุด ใช้สำหรับเครื่องดนตรี หรือ เสียงร้องระดับใด
1. เสียงสูงมาก 2. เสียงสูง 3. เสียงกลาง 4. เสียงต่ำ
- 11) เสียงเครื่องดนตรี หรือ เสียงร้อง ที่มีระดับเสียงทุ่ม ใช้กุญแจประจำหลักนิดใด
1. กุญแจชุด 2. กุญแจไฟเบส 3. กุญแจไดอัลโท 4. กุญแจไดเทเนอร์
- 12) ระดับเสียงโดยที่เท่ากัน (Middle C) กืออะไร
1. ระดับเสียงโดยต่ำของกุญแจชุดเท่ากับระดับเสียงโดยสูงของกุญแจไฟเบส
 2. ระดับเสียงโดยสูงของกุญแจชุดเท่ากับระดับเสียงโดยต่ำของกุญแจไฟเบส
 3. ระดับเสียงโดยสูงของกุญแจไฟเบสเท่ากับระดับเสียงโดยต่ำของกุญแจไดอัลโท
 4. ระดับเสียงโดยสูงของกุญแจไดอัลโทเท่ากับระดับเสียงโดยต่ำของกุญแจไดเทเนอร์
- 13) เครื่องดนตรีที่สามารถเล่นตามโน้ตของกุญแจชุดและกุญแจไฟเบส ได้พร้อมกัน กือข้อใด
1. ฟลุท ทรอมโบน พาร์วิน กีตาร์
 2. เปียโน แอกคอร์เดียน กีตาร์
 3. ออร์แกน อิเลคโทอน กีตาร์
 4. เปียโน ออร์แกน อิเลคโทอน
- 14) Music Staff กือข้อใด
1. กลุ่มของตัวโน้ต โด เร มี ฟ่า ซอล ลา ซี
 2. กลุ่มของตัวโน้ต C D E F G A B
 3. กลุ่มของโน้ตตัวเข็บข้นนิดต่าง ๆ
 4. กลุ่มของกุญแจประจำหลัก
- 15) ศัพท์ดนตรีพื้นบ้านคำใดที่หมายถึง ทำงาน
1. ลำ
 2. ลาย
 3. เชี้ยง
 4. จือย
- 16) นอกจากบันทึกเสียงดนตรีด้วยตัวโน้ตชนิดต่าง ๆ แล้ว ยังนิยมบันทึกเสียงดนตรีด้วยข้อใด
1. ตัวเลข
 2. เครื่องหมายขีดสัน্ন-บาน
 3. ตัวอักษรและตัวเลข
 4. เทปคาสเซ็ท
- 17) ตัวโน้ตทั้งหลายจะไม่เกิดเป็นระบบเสียงสูงต่ำ จนกว่าจะปรากฏอยู่ในข้อใด
1. บรรทัด 5 เส้น
 2. บรรทัด 5 เส้นพร้อมกุญแจประจำหลัก
 3. บรรลงตัวย เครื่องดนตรี
 4. มีการเรียนเรียงเสียงประสาน

18) ตัวโน้ตคืออะไร

1. ตัวอักษร
2. เครื่องหมายบอกจังหวะ
3. สัญลักษณ์แทนเสียง
4. เครื่องหมายแทนเสียงประسان

19) เป้าจุบันตอนตัวไทยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นอย่างไร

1. ถ่ายทอดกันโดยวิธีจำ
2. ถ่ายทอดกันโดยใช้โน้ตตัวเลข
3. ถ่ายทอดผ่านบันทึกใบลาน
4. ถ่ายทอดกันตัวต่อตัว

20) ตัวโน้ตในบรรทัด 5 เส้นที่เหลือจะไม่สามารถออกเสียงได้ ถ้ามาจากข้อใด

1. นักดนตรี
2. เครื่องดนตรี
3. กุญแจประจำหลัก
4. เครื่องหมายกำหนดห้อง

เฉลยคำตอบบทที่ 9

ข้อ 1. (1)	co 11. (2)
co 2. (3)	ข้อ 12. (1)
ข้อ 3. (2)	ข้อ 13. (4)
ข้อ 4. (3)	ข้อ 14. (2)
co 5. (4)	co 15. (2)
ข้อ 6. (3)	ข้อ 16. (3)
ข้อ 7. (3)	ข้อ 17. (2)
ข้อ 8. (1)	ข้อ 18. (3)
ข้อ 9. (4)	ข้อ 19. (2)
ข้อ 10. (3)	ข้อ 20. (3)

หมายเหตุ อ่านบททวนเนื้อหาภาษาไทยบท สำหรับคำถานข้อที่ท่านตอบผิดอีกครั้งหนึ่ง